

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-136(42)/12/EG/BB

Warszawa, dnia 4 czerwca 2013 r.

DECYZJA DNR-2/106/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w związku z art. 127 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t.j.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpatrzeniu odwołania NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi od decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 27 marca 2013 r. nakładającej na ww. przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne próbki podstawowej zabawki *koniki (3 szt.) M-2005, NO:2286 kod EAN 5908262020055*, w kwocie 245,03 zł (dwieście czterdzieści pięć złotych trzy grosze), **uchyla wskazaną decyzję w całości i umarza postępowanie I instancji.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorcy Elżbiety Moszczyńskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą „MOSPOL” Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe Elżbieta Moszczyńska w Słupsku, inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, Delegatura w Słupsku, stwierdzili w ofercie handlowej zabawkę – koniki (3szt.) M-2005, NO: 2286, kod kreskowy 5908262020055.

Kontrolowany przedsiębiorca zakupił przedmiotową zabawkę na podstawie faktury VAT Nr: AAWF/914 z dnia 25 października 2011 r. od „NOVA” Spółka z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi, która to spółka nabyła ją od IDEAL HOLDINGS (HK) LIMITED, KOWLOON, HK.

Przedmiotowy wyrób to zestaw trzech koników z miękkiego, elastycznego tworzywa sztucznego w kolorze różowym, żółtym oraz fioletowym.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w Specjalistycznym Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Łodzi (sprawozdanie z badań nr 190/AI/114/2012) wykazały obecność w zabawce – koniki (3szt.) M-2005, NO: 2286, kod kreskowy 5908262020055, ftalanu di(2-etyloheksylu) (DEHP) w ilości (25,5±2,6)%, wpływającego szkodliwie na funkcje rozrodcze i płodność lub rozwój potomstwa.

Biorąc pod uwagę wyniki przeprowadzonych badań, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, iż przedmiotowa zabawka nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w § 17 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 listopada 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2003 r. Nr 210, poz. 2045 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Wobec powyższego oraz mając na względzie fakt, iż spółka NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi została wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego, pismem z dnia 4 marca 2013 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił komplementariusza ww. spółki tj. NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi o wszczęciu wobec niej z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia wysokości opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi próbki wyrobu - zabawka koniki (3szt.) M-2005, NO: 2286 kod kreskowy 5908262020055 oraz zobowiązania jej do poniesienia tej opłaty.

W dniu 15 marca 2013 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku wpłynęło pismo z dnia 11 marca 2013 r., w którym NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi stwierdziła, iż brak jest podstaw do wydania w stosunku do niej, decyzji nakładającej obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne przedmiotowej zabawki. Spółka podniosła, że ww. wyrób został wprowadzony do obrotu przez NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi, która to spółka w dniu 5 grudnia 2012 r. została wykreślona z KRS i ustał jej byt prawny (dowód: postanowienie SR z dnia 5 grudnia 2012 r.). Zwróciła również uwagę, iż co prawda za zobowiązania spółki w spółce komandytowej subsydiarną odpowiedzialność ponosi jej komplementariusz, jednak dotyczy to wyłącznie zobowiązań powstałych do momentu prawomocnego wykreślenia spółki z rejestru i „z chwilą wydania ostatecznej decyzji określającej istnienie takiego obowiązku”. Zdaniem spółki, w czasie istnienia spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi obowiązek taki w ogóle nie powstał, a więc brak jest obecnie podstaw do wszczęcia postępowania administracyjnego w stosunku do komplementariusza tj. NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi i obciążenia tej spółki opłatą za przeprowadzone badania.

Decyzją z dnia 27 marca 2013 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 40j ust. 1 – 3 i 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 ze zm.), zwanej dalej „ustawą”, nałożył na NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi obowiązek poniesienia opłaty stanowiącej koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej *koniki (3 szt.) M-2005, NO:2286 kod EAN 5908262020055*, w kwocie 245,03 zł.

W uzasadnieniu organ wskazał m.in. na negatywne wyniki badań laboratoryjnych próbki podstawowej i odniósł się do stanowiska NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi,

zawartego w piśmie z dnia 11 marca 2013 r., co do braku podstaw do wydania decyzji nakładającej na wskazaną spółkę obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej odwołując się do treści art. 22 § 2 w zw. z art. 31, art. 103 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 ze zm.) - dalej: ksh oraz art. 778¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296 ze zm.) – dalej: kpc, wskazał na zasady regulujące odpowiedzialność komplementariusza za zobowiązania spółki, a przywołując orzecznictwo sądowe stwierdził, iż ustanie bytu prawnego spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi nie zwalnia jej wspólników czyli spółki NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi jako komplementariusza, z odpowiedzialności za długi spółki komandytowej. W ocenie organu I instancji, rozwiązanie spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi bez przeprowadzenia jej likwidacji nie może prowadzić do utrudnienia dochodzenia niekwestionowanych roszczeń i pogorszyć sytuacji wierzycieli spółki. Zdaniem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzenie likwidacji ww. spółki pozwoliłoby ściągnąć wierzytelności, wypełnić zobowiązania i upłynnić majątek spółki, co pomogłoby zaspokoić roszczenie o uiszczenie opłaty za przeprowadzenie badań laboratoryjnych.

W dniu 17 kwietnia 2013 r. strona wniosła o uchylenie wskazanej decyzji oraz umorzenie postępowania, względnie uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji. Decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 27 marca 2013 r. zarzucono:

- naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 22 § 2 i art. 31 w zw. z art. 103 ksh, poprzez ich bezzasadne zastosowanie w niniejszej sprawie, przy braku podstaw faktycznych i prawnych do uznania, iż zobowiązanie spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi wskazane w treści decyzji, powstało w czasie jej istnienia, czego konsekwencją stanowi pociągnięcie do odpowiedzialności za takie zobowiązanie jej komplementariusza;
- naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 2 § 2 w zw. z art. 21 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r., poz. 2045 ze zm.) – dalej: Ordynacja podatkowa, poprzez ich niezastosowanie w niniejszej sprawie, a w konsekwencji nieprzyjęcie przez organ administracyjny, że zobowiązanie spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi powstałoby dopiero wówczas, gdyby w czasie istnienia spółki została spółce doręczona decyzja nakładająca obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość przeprowadzonych badań, co mogłoby

dopiero stanowić podstawę do nałożenia odpowiedzialności z tytułu takiego zobowiązania na komplementariusza spółki, co w tej sprawie nie miało miejsca.

Odnosząc się do treści zaskarżonej decyzji, strona podniosła, iż nie kwestionuje istoty odpowiedzialności komplementariusza, a „niewłaściwe rozumienie przez organ momentu powstania zobowiązania spółki, za które to zobowiązanie subsydiarną odpowiedzialność może ponosić komplementariusz”. Zdaniem strony niemożliwym jest przyjęcie, w ślad za organem administracyjnym, że przed wydaniem decyzji ustalającej wysokość zobowiązania, powstaje jakiegokolwiek zobowiązanie spółki, za które w przypadku rozwiązania spółki odpowiedzialność ponosi komplementariusz.

Opierając się na stanie faktycznym niniejszej sprawy, skarżąca stwierdziła, iż w czasie istnienia spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi nie została jej doręczona decyzja ustalająca wysokość zobowiązania z tytułu przeprowadzonych badań laboratoryjnych. W konsekwencji nie powstało zobowiązanie spółki w rozumieniu art. 22 § 2 ksh, co czyni bezskuteczną próbę obciążania odpowiedzialnością za takie „niepowstałe” zobowiązanie komplementariusza spółki.

Strona wskazała również na bezzasadną próbę zastosowania w niniejszej sprawie treści art. 778¹ kpc, dotyczącego sytuacji, gdy wierzyciel jest w posiadaniu tytułu egzekucyjnego wydanego przeciwko spółce komandytowej, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Pismem z dnia 16 maja 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, że zgodnie z art. 10 k.p.a. organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Z przedmiotowych uprawnień strona nie skorzystała.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności przy uwzględnieniu treści postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, XX Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 5 grudnia 2012 r. dotyczącego wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego podmiotu: NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi na podstawie uchwały wspólników z dnia 30 lipca 2012 r. w sprawie rozwiązania spółki z dniem 31 lipca 2012 r. bez przeprowadzania likwidacji, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podziela stanowiska Pomorskiego Wojewódzkiego

Inspektora Inspekcji Handlowej i uznaje nałożony na NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi obowiązek uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania za bezzasadny.

Stosownie do art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, **opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu lub oddała go do użytku.**

W świetle przepisów ustawy o systemie oceny zgodności oraz przedłożonych przez stronę dowodów zakupu, podmiotem odpowiedzialnym za wprowadzenie do obrotu ww. zabawki niezgodnej z zasadniczymi wymaganiami była NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi, która to spółka winna zostać obciążona kosztami przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Bezspornym jest, iż na mocy przywołanego wyżej postanowienia Sądu Rejonowego w dniu 5 grudnia 2012 r. ustał byt prawny tejże spółki.

W konsekwencji, decyzja zobowiązująca ww. przedsiębiorcę do uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne zakwestionowanego wyrobu mogła zostać wydana wyłącznie w takim terminie, który umożliwiłby jej skuteczne doręczenie przed dniem 5 grudnia 2012 r. Tylko wówczas spółka NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi byłaby zobowiązana do poniesienia wskazanych kosztów.

Zobowiązanie do uiszczenia przedmiotowej opłaty powstaje bowiem, zgodnie z dyspozycją art. 21 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej dopiero z dniem doręczenia decyzji ustalającej wysokość tego zobowiązania, nawet wówczas, gdy wynikający z ustawy obowiązek ciążył już na danym podmiocie. Rozstrzygnięcie, w postaci decyzji wymiarowej, tworzy konkretny stosunek prawny, określając jego treść i ma charakter konstytutywny. Skuteczne doręczenie decyzji jest warunkiem *sine quo non* powstania zobowiązania podatkowego.

Zważywszy, że w czasie istnienia spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi decyzja ustalająca opłatę za badania nie została jej doręczona, zobowiązanie z tego tytułu po stronie tego podmiotu nie powstało.

W tych okolicznościach, wydanie przez organ I instancji zaskarżonej decyzji w dniu 27 marca 2013 r. wobec spółki NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi i wskazanie jej w sentencji rozstrzygnięcia jako podmiotu odpowiedzialnego za wprowadzenie do obrotu zakwestionowanej zabawki, a tym samym zobowiązanego do uiszczenia kosztów badań, nie znajduje uzasadnienia ani na gruncie przepisów prawa ani w świetle stanu faktycznego sprawy.

Z akt sprawy wynika, co prawda, iż NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi była komplementariuszem w spółce NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi, jednak dowodzenie przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

tylko na podstawie tego faktu istnienia odpowiedzialności NOVA Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi za zobowiązanie, które de facto nie powstało, jest co najmniej bezpodstawne.

Istotnie, komplementariusz odpowiada za zobowiązania spółki komandytowej bez ograniczenia, całym swoim majątkiem, solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, jednakże warunkiem tak unormowanej odpowiedzialności jest powstanie określonego zobowiązania w czasie istnienia spółki komandytowej. Nie ulega wątpliwości, iż zobowiązanie do uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne zabawki nie powstało w okresie istnienia spółki NOVA Sp. z o.o. i Udziałowcy Sp.k. z siedzibą w Łodzi, bowiem tejże spółce nie została skutecznie doręczona decyzja w sprawie ustalenia takiego zobowiązania. Zatem, nie można w takim przypadku mówić o odpowiedzialności komplementariusza, a tym bardziej twierdzić, iż roszczenie organu I instancji z tytułu uiszczenia opłaty za przeprowadzenie badań laboratoryjnych jest niekwestionowane i mogłoby zostać zaspokojone w toku postępowania likwidacyjnego. Równie bezzasadne jest odwoływanie się przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w treści zaskarżonej decyzji do przepisu art. 778¹ Kpc, znajdującego zastosowanie w sytuacji, gdy wierzyciel posiada tytuł egzekucyjny wobec spółki komandytowej.

W świetle powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznaje słuszność podniesionych przez stronę zarzutów, co do braku przesłanek uzasadniających zobowiązanie skarżącej do uiszczenia opłaty za przeprowadzone badania laboratoryjne próbki podstawowej zabawki *koniki (3 szt.) M-2005, NO:2286 kod EAN 5908262020055*.

W tym stanie rzeczy, należało orzec jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes